

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro miti omnium aduersitatum sufferentia, & plena sui in eis resignatione,
Precatio XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

mam & nobilissimam humanitatem (quam æterna sapientia sibi exquisiuit) nudã super se solam stare permetteret. Nam pijsime Iesu, alioquin impossibile omnino erat: Diuinã scisci:ri iustitiã, pro tot & tantis, & tam incomprehensibilibus flagitijs, impudicitijs, turpitudinibus ab initio mundi vsque in finem commissis & committendis: idẽd omni priuatus solatio & consolacione in humana natura tua tantum perpeffas es tristitiarum & dolorum, quantum æterna sapientia tua pro iustitiæ exactiõne statuerat atq; definiẽrat, quantumq; pro iustitiæ ratione ac modo pro tot peccatis satis esset.

Quapropter nonam circiter horam voce magna, lugubri quærolaq; clamasti aduersam blasphemos illos denuõd te crucifigentes, passionemq; tuam tibi renouãtes, qui passionis tuæ gloriam imminuere conantur dicentes, non tam acerbam neq; tã tetris fuisse cruciatibus subditam tuam passionem, clamasti inquam vehementissima constrictus & actus angustia desolationemq; nimia ad Patrem tuum cœlestem, & ad tuam ipsius diuinam naturam: *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me?* Mat. 27. indicans nobis & simul ipsemet admirans & obstupescens tam immensam tuum erga nos amorem & bonitatem, ex quo ob vilissimos peccatores, ob scelestos & immorigeros præuaricatores, tot doloribus & angustijs, tantæ confusioni & ignominia, tam benigne & humiliter te submississes: immensam & incomprehensibilem prætereã hac voce magna, nobis denunciãns cordis tui dolorem atq; tristitiã, quod pro eo, te & Patrem cœlestem blasphemarent, vnde tibi laudes gratesq; agere, & æternaliter amare deberent: quodq; in animabus tam innumeris superabundantissima passio tua esset peritura.

Pro miti omnium aduersitatem sufferentia, & plena sui in eis resignatione, Precatio XVIII.

O Amantissime & dulcissime Iesu, afflictorum requies, & desolatorum consolatio, per hanc mœstissimam desolationem tuam qua ab omnibus notis & amicis, à Patre quoq; cœlesti, vt conquestus es, derelictus fuisti, obsecro te in Matt. 27. vnione amoris, quo omnium hominum onera portasti, fac me in omni tempore desolationis & tristitiæ ad te solum, tanquam ad fidelissimum patrem recurrere, te feruentissime humiliterq; inuocare, in te confidere, tibi me credere, in te solo sperare, de me penitus disfidere, auxilium & beneplacitum tuum constanter expectare, cunctas aduersitates meas cum gratitudine de manu prouidentia tuæ, & de voluntate paterni cordis tui suscipere: pro etiam tui amore, quam diu tibi placuerit, cum plenissima me ipsius resignatione, longanimiter ad laudem tuam, meamq; & Ecclesiæ tuæ salutem, in vnione amorosæ mortis tuæ sustinere: ita duntaxat, vt me tua gratia confirmes, ne vnquam te vel in modico offendam, vel à tantissima voluntate tua discedam. Atq; vnãam posse omniũ & singulorum, qui pro te passi sunt hominum, præsuras solus sufferre: vt qualemcunq; vicem redderem tuæ infinitæ & immensæ erga nos charitati.

Eta benignissime Iesu, ita quæso vnias voluntatem meam cum tuo sanctissimo beneplacito, vt aliud optare nequeam, quam quod tu vis, cum perfecta abnegatione cuiuscunq; proprietatis. Ecce me totum iacto in te, tu quæso suscipias, & non detelinquas me, Amen.

Alio gratiarum pro spiritali & naturali Christi siti in cruce acerrima: iudem pro sellis & aceti potatione amarissima, nec non pro operu redemptionis nostræ consumatione fidelissima.